

1. [**KRZEWIENIE** *sb n*

N sg krzewi(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „krzewić się”; rozrastanie się: Bywa tedy takowe krzewienie [wina] álbo po ziemi ná próft/ álbo po drzewach Cresc 1571 309.

Cf **KRZEWIĆ SIĘ, KRZEWIENIE SIĘ**

FP